

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 lipca 2021 roku strona powodowa (...) S.A. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. kwoty 29 024,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 2 831,40 zł od dnia 30 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty, od kwoty 1 112,80 zł od dnia 10 lutego 2018 roku do dnia zapłaty, od kwoty 7 458 zł od dnia 10 lutego 2018 roku do dnia zapłaty, od kwoty 17 622 zł od dnia 10 marca 2018 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że:

- w dniu 20 listopada 2017 roku dokonał sprzedaży złomu stalowego w ilości 2 860 kg na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O., na potwierdzenie czego został wystawiony dokument WZ z dnia 20.11.2017 r. oraz faktura z dnia 15 grudnia 2017 r. o nr FV/5/12/2017, gdzie przyjęto cenę dla 1 kg złomu w kwocie 0,99 zł/kg;

- w dniu 9 stycznia 2018 roku dokonał sprzedaży złomu stalowego w ilości 1 040 kg na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O., na potwierdzenie czego został wystawiony dokument WZ z dnia 09.01.2018 r. oraz faktura z dnia 26 stycznia 2018 r. o nr FV/1/01/2018, gdzie przyjęto cenę dla 1 kg złomu w kwocie 1,07 zł/kg;

- w dniu 25 stycznia 2018 roku dokonał sprzedaży złomu stalowego w ilości 6 780 kg na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O., na potwierdzenie czego został wystawiony dokument WZ z dnia 25.01.2018 r. oraz faktura z dnia 26 stycznia 2018 r. o nr FV/6/01/2018, gdzie przyjęto cenę dla 1 kg złomu w kwocie 1,10 zł/kg;

- w dniu 5 lutego 2018 roku dokonał sprzedaży złomu stalowego w ilości 16 020 kg na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O., na potwierdzenie czego został wystawiony dokument WZ z dnia 05.02.2018 r. oraz faktura z dnia 7 lutego 2018 r. o nr FV/1/02/2018, gdzie przyjęto cenę dla 1 kg złomu w kwocie 1,10 zł/kg;

Strona powodowa dochodziła od strony pozwanej zapłaty łącznej kwoty 29 024,20 zł. Powód wielokrotnie wzywał pozwanego do zapłaty należności wynikających z ww. faktur VAT. W dniu 17 lutego 2021 r. powód wystosował do pozwanego przed procesowe wezwanie do zapłaty, co jednak nie przyniosło oczekiwanego rezultatu w postaci zapłaty należności przez pozwanego. (k. 5-7)

W dniu 28 października 2021 roku tut. Sąd wydał w postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty w całości uwzględniający żądanie pozwu. (k. 44)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana zaskarżyła go w całości i wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że zaprzecza zawarciu z powodem umów na sprzedaż złomu od spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., nabycia od (...) Sp. z o.o. złomu stalowego oraz istnienia po stronie pozwanego zobowiązania do płatności z tytułu faktur VAT wystawionych przez spółkę (...) Sp. z o.o. Zarzucił, że roszczenie dochodzone przez powoda jest przeterminowane i powinno zostać oddalone oraz, że nie zawierał z wystawcą faktur umów na sprzedaż złomu stalowego. (k. 50-54)

W piśmie z dnia 27 grudnia 2021 roku powód podtrzymał treść i żądanie pozwu oraz zaprzeczył twierdzeniom przedstawionym przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Wskazał, że pozwana dopiero w sprzeciwie od nakazu zapłaty podniosła zarzut co do niezasadności roszczenia powoda, deklarując wcześniej spłatę dochowanych należności. (k. 72-74)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej: W.) jest podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą m.in.: produkcji nadwozi do pojazdów silnikowych, produkcja przyczep i naczep.

Strona pozwana (...) Sp. z o.o. (dalej: (...)) jest podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą m.in. w zakresie produkcji, sprzedaży, obróbki termicznej i mechanicznej produktów metalowych.

(okoliczności bezsporne, a ponadto: odpis KRS powoda k. 3-4 oraz k. 11-16, odpis KRS pozwanego k. 17-22 oraz k. 57-62)

(...) Sp. z o. o. prowadziła współpracę handlową z (...) S.A. z siedzibą w W.. W. Inwestycje była spółką (...) S.A.

(...) Sp. z o. o. nie współpracowała z (...) Sp. z o.o., jak również nie składała jej ofert handlowych w zakresie odbioru złomu.

(dowód: zeznania świadka B. J. k. 106, zeznania świadka S. P. k. 160v.-161, zeznania świadka W. D. k. 112)

W dniu 15 grudnia 2017 r. (...) Sp. z o.o. w oparciu o dokument WZ nr (...) z dnia 20 listopada 2017 r., wystawił na rzecz (...) Sp. z o.o. fakturę o nr (...), na kwotę 2 831,40 zł z tytułu sprzedaży złomu stalowego w ilości 2 860 kg. Cena 1 kg złomu wyniosła 0,99 zł netto. Termin zapłaty określono na dzień 29 grudnia 2017 r.

W dniu 26 stycznia 2018 r. (...) Sp. z o.o. w oparciu o dokument WZ nr (...) z dnia 9 stycznia 2018 r., wystawił na rzecz (...) Sp. z o.o. fakturę o nr (...), na kwotę 1 112,80 zł z tytułu sprzedaży złomu stalowego w ilości 1 040 kg. Cena 1 kg złomu wyniosła 1,07 zł netto. Termin zapłaty określono na dzień 9 lutego 2018 r.

W dniu 26 stycznia 2018 r. (...) Sp. z o.o. w oparciu o dokument WZ nr (...) z dnia 25 stycznia 2018 r., wystawił na rzecz (...) Sp. z o.o. fakturę o nr (...), na kwotę 7 458,00 zł z tytułu sprzedaży złomu stalowego w ilości 6 780 kg. Cena 1 kg złomu wyniosła 1,10 zł netto. Termin zapłaty określono na dzień 9 lutego 2018 r.

W dniu 7 lutego 2018 r. (...) Sp. z o.o. w oparciu o dokument WZ nr (...) z dnia 5 lutego 2018 r., wystawił na rzecz (...) Sp. z o.o. fakturę o nr (...), na kwotę 17 622,00 zł z tytułu sprzedaży złomu stalowego w ilości 16 020 kg. Cena 1 kg złomu wyniosła 1,10 zł netto. Termin zapłaty określono na dzień 9 marca 2018r.

Faktury były wystawiane na podstawie informacji przekazywanych przez magazyn. Spółka (...) S.A. i (...) miały ten sam adres, były w tej samej grupie kapitałowej. Z uwagi na fakt, że (...) nie miała własnych pracowników, wszystkie czynności w jej imieniu wykonywali pracownicy (...) S.A. Strony procesu utrzymywały kontakty telefoniczne. Dostawca W. Inwestycje nie znajdował się w bazie dostawców C..

Przyjęcie złomu na plac należący do C. odbywało się na podstawie dokumentu WZ, który dostarczał kierowca. Rozliczenie dokonywane było w ten sposób, że W. ładował kontener i ważył złom, a C. przyjmowała go według tej wagi. Na tej podstawie były wstawiane również faktury. W dokumencie WZ wpisano (...) SA zamiast (...) sp. z o.o.

(dowód: dokument WZ nr (...) k. 23, faktura VAT nr (...) k. 24, oferta na zakup złomu stalowego k. 25, dokument WZ nr (...) k. 26, faktura VAT nr (...) k. 27, oferta na zakup złomu stalowego k. 28, dokument WZ nr (...) k. 29, faktura VAT nr (...) k. 30, oferta na zakup złomu stalowego k. 31, dokument WZ nr (...) k. 32, faktura VAT nr (...) k. 33, lista nierozliczonych płatności – k. 34, korespondencja e-mail k. 75-79, zeznania świadka P. K. k. 160, zeznania świadka M. D. k. 111 v., zeznania świadka D. B. k. 112, zeznania świadka M. P. k. 112, zeznania świadka A. I., zeznania świadka M. G. k. 113, zeznania świadka S. P. k. 160v.-161)

W dniu 17 lutego 2021 r. (...) S.A. wystosował do C. wezwanie do zapłaty kwoty 29 024 zł z tytułu należności wynikających z faktur VAT nr (...).

C. nie miała zaksięgowanych faktur, których zapłaty dochodził powód. Faktury były weryfikowane i ustalono, że zostały wystawione przez inną spółkę, niż dokumenty WZ. Złom był przyjmowany zgodnie z dokumentem WZ, zaś faktury były

wystawione na innego dostawcę. C. w systemie dostaw miała dane firmy (...) S.A. Decyzję w przedmiocie deklaracji płatności może podjąć tylko dyrektor finansowy.

(dowód: pismo z 17.02.2021 r. wraz z potwierdzeniem k. 35-36, oświadczenie o posiadaniu rachunku bankowego k. 80, oświadczenie zakładu produkcyjnego k. 81, oświadczenie podatnika k. 82, zeznania świadka E. C. k. 113v., zeznania świadka B. M. k. 113v.-114)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Strona powodowa dochodziła od strony pozwanej zapłaty łącznej kwoty 29 024,20 zł. Pozwany zaprzeczył aby zawierał ze spółką (...) Sp. z o.o. umowę na sprzedaż złomu, jak również nabywał od niej złom stalowy, co rodziłoby po jego stronie zobowiązanie do dokonania płatności z tytułu faktur wystawionych przez spółkę (...) Sp. z o.o.

Powód podał, że wielokrotnie wzywał pozwanego do zapłaty należności wynikających z faktur VAT nr (...). Jednak dopiero w dniu 17 lutego 2021 r. powód wystosował do pozwanego przedprocesowe wezwanie do zapłaty, co jednak nie przyniosło oczekiwanego rezultatu w postaci zapłaty należności przez pozwanego. Wcześniej nie wzywano do zapłaty z tytułu faktur. Działania zmierzające do odzyskania należności zostały podjęte pod koniec 2020 roku, podczas gdy terminy płatności faktur opiewały koniec 2017r. ,9 lutego 2018r. i 9 marca 2018r.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczących to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (wyrok SN z dnia 19 listopada 1997 r. I PKN 375/97). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.)(wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r. I CKU 45/96). Innymi słowy na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa. Skoro powód z faktu posiadania względem pozwanego wierzytelności wywodził swoje roszczenie wobec strony pozwanej, to na nim spoczywał ciężar udowodnienia wysokości i podstaw dochodzonej wierzytelności.

W ocenie Sądu powód nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających, że wzywał pozwanego do uregulowania należności wynikających z faktur VAT nr (...). Wykazano tylko, że dopiero na początku 2021 roku kiedy trwał audyt w spółce okazało się, że spółka córka posiada nieuregulowane należności od pozwanej spółki i wtedy telefonicznie domagano się zapłaty za wystawione faktury dzwoniąc do przedstawiciela handlowego pozwanego a potem do księgowej pozwanej spółki. Okazało się jednak, że faktury przedstawione w sprawie nigdy nie zostały zaksięgowane u pozwanego, a odebrany złom przypisano spółce matce (...) SA, bo takie były dowody przyjęcia złomu. Powyższe Sąd ustalił na podstawie dowodu w postaci zeznań świadków: M. D. k.111v, A. I. k. 112v, M. G. k. 113, E. C. k. 113v, B. M. k. 113v. Zeznaniom tym Sąd dał w pełni wiarę, albowiem były składane spontanicznie, wzajemnie się uzupełniają i pokazują pełny obraz zdarzeń. Pozostali świadkowie – W. D., D. B. M. B., S. P., P. K., opisali także w sposób jasny i pełny, który z podmiotów sprzedawał należący do niego złom i z jakich przyczyn nie doszło do płatności. Sąd dał tym zeznaniom wiarę ,albowiem są jasne, pełne i pozwalają odtworzyć, że sprzedaż złomu nastąpiła od (...) sp. z o.o. zgodnie z twierdzeniem pozwu, a nie doszło do płatności, gdyż nie odnotowano tego faktu w sposób właściwy u pozwanego, albowiem na placu ,przy przyjmowaniu złomu, na podstawie dokumentów Wz ustalono, że złom został przywieziony przez (...) SA.

Sąd podzielił jednak stanowisko strony pozwanej w zakresie przedawnienia roszczenia powoda dochodzonego niniejszym pozwem.

Zgodnie z dyspozycją art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Cel i funkcja instytucji przedawnienia w kodeksie cywilnym sprowadzają się do usunięcia stanu niepewności prawnej w sytuacji, gdy uprawniony przez bardzo długi czas nie wykonuje swoich praw podmiotowych i nie realizuje przysługujących mu roszczeń (tak: wyrok SN z dnia 12 lutego 1991 r. III CRN 500/90, publ. OSNC 1992, nr 7-8, poz. 137). Materialnoprawnym skutkiem przedawnienia, w sytuacji gdy termin przedawnienia już upłynął, jest bowiem możliwość odmowy spełnienia świadczenia przez dłużnika. Przedawnione roszczenie nie wygasa, lecz przekształca się w tzw. zobowiązanie naturalne, co oznacza pozbawienie tego roszczenia ochrony sądowej. Skutek ten następuje z chwilą skutecznego (następującego po upływie terminu przedawnienia) podniesienia zarzutu przedawnienia, nie zaś z upływem samego terminu przedawnienia. Procesowym następstwem przedawnienia jest oddalenie przez Sąd powództwa.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat sześć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

W myśl art. 120 § 1 k.c. bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 grudnia 2014 r. III CSK 36/14, (publ. OSNC 2016/1/5), ogólną regułą obowiązującą w zakresie przedawnienia roszczeń jest zasada, że początek biegu przedawnienia jest niezależny od świadomości wierzyciela, co do przysługującego mu roszczenia. W tym zakresie rozstrzyga zatem tylko obiektywnie ustalony najwcześniejszy możliwy termin wezwania dłużnika przez wierzyciela do wykonania zobowiązania. W orzecznictwie wskazuje się ponadto, że przepisy o przedawnieniu mają charakter stabilizujący stosunki prawne i gwarantują ich pewność. Ponieważ mają przy tym charakter norm bezwzględnie obowiązujących (*ius cogens*), przeto ich wykładnia powinna zmierzać do eliminowania czynnika subiektywnego oraz do skracania, a nie wydłużania czasu w wypadkach wątpliwych. Wierzyciel - samodzielnie i swobodnie decydując o wezwaniu dłużnika do spełnienia świadczenia - mógłby wydłużać okres przedawnienia. Aby temu zapobiec, ustawodawca zdecydował się na swoiste "wymuszenie" rozpoczęcia biegu przedawnienia, termin przedawnienia każe bowiem liczyć od momentu, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby wierzyciel wezwał dłużnika w najwcześniejszym możliwym terminie (por.m.in. wyrok SA w Białymstoku z dnia 12 marca 2014 r., I ACa 814/13, L.; wyrok SA we Wrocławiu z dnia 8 marca 2012 r., I ACa 154/12, L.)

Wobec powyższego termin przedawnienia roszczenia powoda w zakresie kwoty:

- 2 831,40 zł, wynikającej z faktury nr (...) z tytułu sprzedaży złomu stalowego w ilości 2 860 kg, z terminem płatności do 29 grudnia 2017 r., uległ przedawnieniu w dniu 31 grudnia 2019 r.,
- w zakresie kwoty 1 112,80 zł wynikającej z faktury nr (...) z tytułu sprzedaży złomu stalowego w ilości 1 040 kg, z terminem płatności do 9 lutego 2018 r., uległ przedawnieniu w dniu 31 grudnia 2020 r.,
- w zakresie kwoty 7 458,00 zł wynikającej z faktury nr (...)/2018z tytułu sprzedaży złomu stalowego w ilości 6 780 kg, z terminem płatności do 9 lutego 2018 r., uległ przedawnieniu w dniu 31 grudnia 2020 r.,
- w zakresie kwoty 17 622,00 zł wynikającej z faktury nr (...) z tytułu sprzedaży złomu stalowego w ilości 16 020 kg, z terminem płatności do 9 marca 2018 r., uległ przedawnieniu w dniu 31 grudnia 2020 r.,

a zatem powództwo w tym zakresie uległo przedawnieniu i jako takie podlegało oddaleniu.

Nie ustalono, by dokonywane były deklaracje spłat przez pozwanego lub by pozwana spółka sukcesywnie odraczała termin zapłaty jak najdalej. Przeciwnie, to powód, aż do 2020 roku, nie podejmował co do tych płatności żadnych działań windykacyjnych.

Mając na uwadze całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jak i przytoczone powyżej argumenty, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265). Powód jako strona przegrywająca winien zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty procesu w kwocie 3 617,00 zł, w tym, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3 600,00 zł oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł w pkt III wyroku na podstawie art. 113 ust. 1 i art. 83 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., nakazując pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 618,50 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, a koszty te wyniknęły z uwagi na tymczasowe wypłacenie z sum Skarbu Państwa zwrotu kosztów dojazdu świadków do sądu.

Sędzia Anna Jermak